

הקשר ההדוק עם משרד החוץ

רוב פעולות המחלקה לקשרי חוץ של המפלגה היה, בעצם, מוקדש להסברת ישראל בעמים ולכן מן הנכון היה להיות בקשר הדוק עם משרד החוץ שלנו, גם כאשר, לפעמים, חלקנו על דעות קברניטיה. מניסיוני אוכל לציין, למשל, על קשר שיצרתי עם מנהיג המפלגה המהפכנית הדומיניקנית, פרנסיסקו פניה גומז, שלא שימח את שגירנו שם. באותם ימים שלט שם הנשיא בלגר שנראה היה שהוא בלתי מנוצח ולמרות שהועברה "עצה ידידותית" ממשרד החוץ שלא להעמיק את הידידות עם פניה גומז לא קיבלתי עצתם ואף ביקשתי שמכתבי אליו יעבירו דרך הדואר הדיפלומטי. ברבות הימים גישתי, שנתמכה על ידי חברי במחלקה, הוכחה כנכונה כיון שלאחר מכן מפלגתו של פניה גומז הגיעה מספר פעמים לשלטון בבחירות דמוקרטיות. דוגמאות כאלו יכולים חברי מיכה חריש וישראל גת להביא למכביר מניסיונם הרב (כמו למשל הקשר של מיכה עם פליפה גונזלז כשהוא היה במחתרת מחוץ לספרד. בבוא הדמוקרטיה למדינתו זכה להיות מספר פעמים ראש ממשלה).

ברוב פעמים שהוזמנו להשתתף בפורומים בינלאומיים זכינו לתמיכה הכספית של המשרד על מנת שנוכל להציג את עמדת ישראל או להבאת אורחים חשובים לביקור בארץ או לסמינריונים עבור מפלגות סוציאל-דמוקרטיות. תמיכה זו הופסקה עוד בהיותו שמעון פרס שר-החוץ ויוסי ביילין סגנו, לפי טענת הגורמים המשפטיים של משרד החוץ שגרסו שזו, בעצם, יכולה להיחשב כתמיכה במפלגה, האסורה לדעתם. מצד שני, כאשר המשרד רצה להזמין מארצות שונות איש ממפלגה סוציאל-דמוקרטית שהיה באופוזיציה ולא רצה "להרגיז" את השלטון המקומי, פנו אלינו, על מנת שההזמנה תצא בשמנו ואנו עשינו זאת בחפץ-לב. דוגמה לכך היא ההזמנה ב-1993 ששלחתי ללולה דה סילבה ששנים אחרי-כן נבחר פעמיים כנשיא ברזיל. דוגמאות כאלה לא חסרות.

אנחנו גם נעזרנו במשרד החוץ כאשר היינו צריכים לסדר ויזות לנציגים ממדינות שלא היו להם קשרים דיפלומטיים עם ישראל, כולל ממדינות ערב, כאשר באו להשתתף בטקס ב-5.11.95 בלוויה של רבין.

פעילים באינטרנציונל הסוציאליסטי

מפלגתנו היא מהמייסדות הותיקות של האינטרנציונל, עוד בשמה הקודם, מפלגת פועלי ארץ-ישראל (מפא"י), אשר בנתה את המדינה על יסודות סוציאל-דמוקרטיים. האינטרנציונל חידש את פעולתו בשנת 1951, בכנס בפרנקפורט, גרמניה. לאורך השנים מעמדנו בתוכו היה איתן. גם כאשר מצבנו הפוליטי בעולם הורע, הצלחנו שבמסגרת האינטרנציונל העמדות לגבינו היו תמיד שקולות ואינני זוכר אם אי-פעם קבלו החלטה כנגדנו. חיפשו, תמיד, לקבל את הסכמתנו לרעיונות והחלטות הקשורות אלינו ולבעיות באזורנו. אין לי ספק שלאיזון לגבינו שיחקה תפקיד חשוב העובדה שהמזכיר הכללי של האינטרנציונל היה לואיס איילה, שהשתתף בסמינר בבית ברל ב-1987, כאשר היה סגן-המזכיר(הוא היה גולה מצ'ילה